

ע"פ 18269/02/18 - משה אביר, א.מ.מ. משאבי אנוש בע"מ, אופקים א.ג. בע"מ נגד מדינת ישראל

בית הדין הארצי לעבודה

עפ"ס 18269-02-18

בפני כבוד סגנית הנשיא ורדה וירט-ליבנה

1.	משה אביר	המערערים
2.	א.מ.מ. משאבי אנוש בע"מ	
3.	אופקים א.ג. בע"מ	
-		
	מדינת ישראל	המשיבה

פסק דין

1. לפניי ערעור על החלטתו של שופט בית הדין האזורי בתל אביב (סגן הנשיא (כתוארו אז) שמואל טננבוים ; ת"פ 19610-10-10 ות"פ 48367-04-15) מיום 28.1.18, שלא לפסול עצמו מלישב בדין בתיקים אלו.
2. כנגד המערערים הוגש כתב אישום על ידי המשיבה - מדינת ישראל בשנת 2010, שבו הואשמו בהעסקת עובדים רבים בניגוד להוראות חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, תשנ"ו - 1996.
3. בבית הדין האזורי בתל אביב-יפו התקיימו דיונים רבים בעניינם של המערערים, וניתנו החלטות רבות על ידי בתי הדין בערכאות השונות ואף בבג"ץ - במסגרת בקשות, עררים, ועתירה שהוגשה מטעם המערערים.
4. ההחלטה מיום 28.1.18, מושא הערעור, נתנה בעקבות בקשה נוספת, אחת מיני רבות, שהגיש המערער 1, מר משה אביר, ביום 19.1.18, כי השופט טננבוים יפסול עצמו מלדון בתיק.
5. בהחלטתו דחה בית הדין האזורי את בקשת הפסילה וקבע כי:

"מדובר בבקשות חוזרות ונשנות חסרות יסוד ובסיס שמטרתן אחת ויחידה למנוע את המשך ההליך שמימלא נמשך זמן רב ואף לנסות ולהתיש את בית הדין. חלק מהמפורט בבקשה הינו בגדר ביזיון בית המשפט. אין כל בסיס לבקשה וככל שמדובר בדיון האחרון מיום 4.1.18 הרי שפרוטוקול הדיון מדבר בעד עצמו".

6. בערעור שלפניי נטען כי החלטת בית הדין האזורי ניתנה ללא נימוק אשר מתייחס לטענות שהועלו לפניו במסגרת הבקשה לפסילה, וכי קביעת בית הדין האזורי שמטרת הבקשה היא למנוע את המשך ההליך עמוד 1

עומדת בסתירה לנסיבות אשר גרמו בפועל לעיכוב ההליך.

הכרעה

7. לאחר שנתתי דעתי לכלל החומר שהובא לפניי, לרבות טיעוני המערער וכתבי בי-דין בהליך בבית הדין האזורי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות. על טעמי לכך אעמוד להלן.
8. הלכה היא כי "מעצם היות הבקשה לפסלות שופט בקשה המטילה צל כבד על שופט אישית ועל מערכת השפיטה, מתחייבות ראיות משמעותיות לשם הוכחת קיומה של עילת פסלות" (ראו, למשל, עפ"ס 31944-03-12 **פנחס מורגנשטיין - בנק המזרחי המאוחד בע"מ**, ניתן ביום 4.4.2012). עילת הפסלות תיבחן באמת מידה אובייקטיבית, ואין די בתחושתם של בעלי הדין ובאי כוחם או בהשקפתם הסובייקטיבית (ראו, למשל, עפ"ס 57019-01-11 **ליאת חן - בן עליזה חן ושות'**, ניתן ביום 21.2.2011, להלן - **עניין ליאת חן**). זאת ועוד. ככלל, חזקה היא "כי השופט היושב בדין, מקצועי ומיומן ובידו לבחון את העניינים המובאים בפניו ללא משוא פנים. אף כלל הוא, כי יינתן משקל רב לעמדת השופט הסבור כי אינו מנוע מלישב בדין, וערכאת הערעור לא תתערב בחוות דעתו של השופט הסבור כי בידו לנהל את ההליך באובייקטיביות, אלא במקרים קיצוניים בלבד" (עפ"ס 16943-11-11 **חברה ישראלית למובילים בע"מ - אבנר מאירי**, ניתן ביום 26.1.2012 והאסמכתאות שם; וראו גם עפ"ס 28458-10-11 **עמותת אנואר לקידום מעמד האישה - אומיימה מחאמיד**, ניתן ביום 10.11.2011 והאסמכתאות שם).
9. במקרה דנן, השופט טננבוים קבע בהחלטתו בבקשת הפסלות, כי מעבר לכך שאין כל עילה לפסילתו מלישב בדין, הרי שלמעשה וכעולה מהשתלשלות העניינים בתיק, אין מדובר בבקשה עניינית שמטרתה אכן פסילתו מלישב בדין אלא מטרתה להביא לעיכוב ולסרבול ההליך.
10. מעיון בתיק בית הדין האזורי שוכנעתי כי נסיבות העניין אינן באות בגדר המקרים החריגים בהם ערכאת הערעור תתערב בהחלטתו של השופט, הסבור כי בידו לנהל את ההליך באובייקטיביות, ולא מצאתי כי יש בנימוקי בקשת הפסילה טעם המצדיק להתערב בכך.
11. בשולי הדברים, אך לא בשולי החשיבות אוסיף, כי ההליך הפלילי בבית הדין האזורי החל לפני למעלה משבע שנים, ומוטב להביא לסיום ההליך ולמנוע עיכוב נוסף בדרך להכרעה בו.
12. עוד אוסיף ואציין, כי אין מקום לסגנון הבוטה והמשתלח בו נוקט המערער 1 במסגרת בקשותיו, ולא מן הנמנע כי היה מקום לחייב את המערער 1 אך בשל כך בהוצאות לטובת אוצר המדינה.
13. נוכח כל האמור לעיל, דינו של ערעור הפסלות להידחות.
14. **סוף דבר -** הערעור נדחה. משלא הוגשה תגובת המשיבה, אין צו להוצאות.

5129371

54678313

ניתן היום, ג' אדר תשע"ח (18 פברואר 2018) בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

עמוד 2